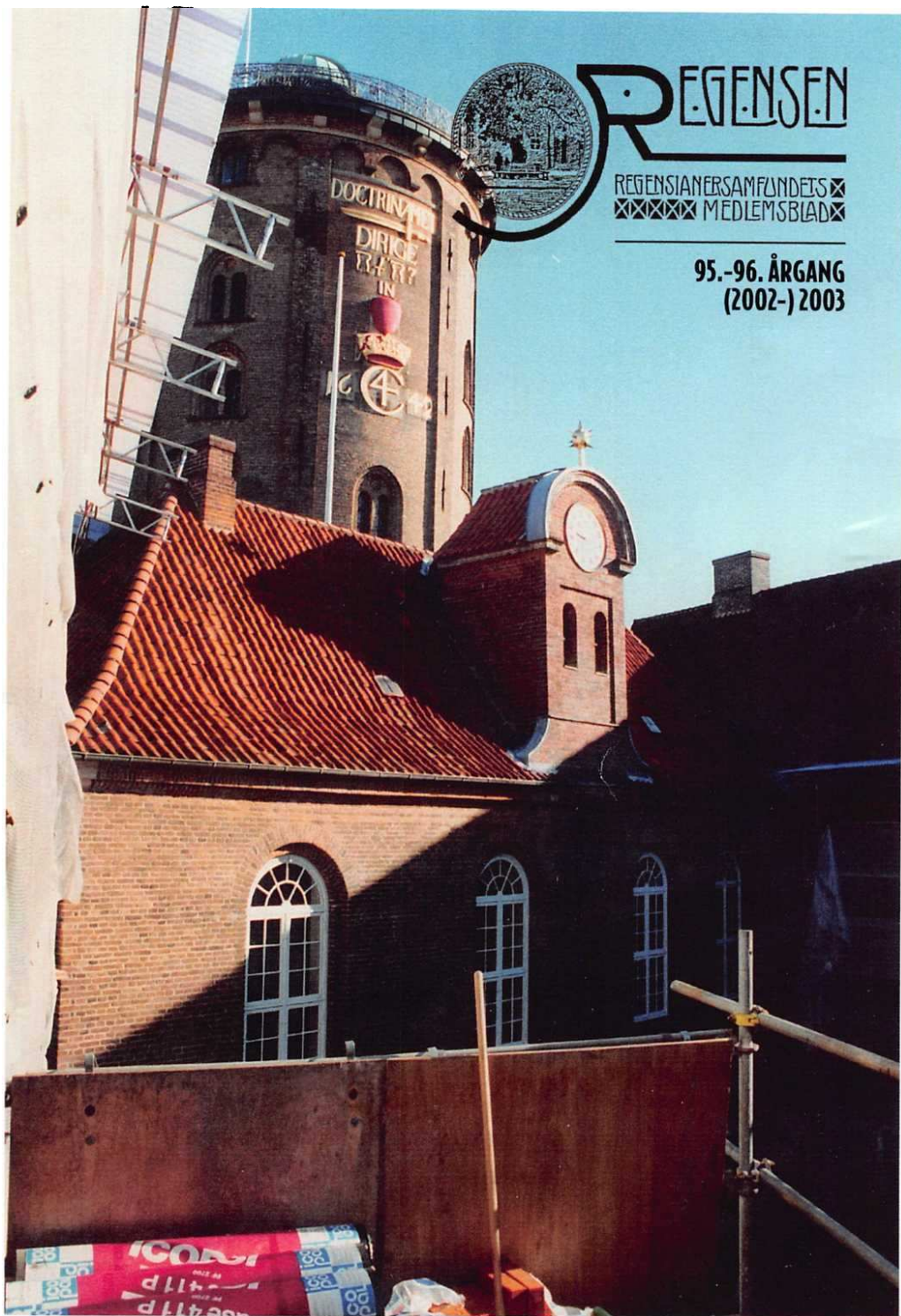

REGENSEN

REGENSIANERSAMFUNDETS
XXXXXXXXX MEDLEMSBLAD XXXXXXXXX

95.-96. ÅRGANG
(2002-) 2003

ORDINÆR GENERALFORSAMLING 2002

i Regensianersamfundet
holdes på Collegium Domus Regiæ
fredag d. 29. november kl. 18.30 i biblioteket

DAGSORDEN

1. Valg af dirigent
2. Formanden aflægger beretning
3. Kassereren fremlægger revideret regnskab
4. Revisorerne afgiver betænkning
5. Valg af formand
6. Valg af kasserer
7. Valg af fem bestyrelsesmedlemmer
8. Valg af to revisorer
9. Eventuelt

Generalforsamlingens deltagere vil derefter samles om den
af kassereren kreerede menu, der består af

FORRET: Dildmarineret laks m. æble-peberrodscoulis

HOVEDRET: Ungthanebryst farseret med kantareller, spidskommensauce,
kartofler og pickles af tranebær-selleri

Hertil serveres passende vine, i passende tempo og i passende mængder

Under revydirektørens sikre ledelse vil vi, støttet af musikdirektøren,
se og høre nogle af Regensrevyens fremragende numre.

TILMELDING: Til kassererens kontor senest 28. november
til INGE FROST 33 12 45 22 – eller e-post: Inge.frost@dk.maqs.com

PRIS: 200 kr (inkl. de festlige revynumre – betaling ved middagen)

Hvis intet navn er angivet under en artikel, er det redaktøren, der er forfatteren.
Det samme gælder fotos.

Generalforsamlingen

fredag den 30. november 2001

Efter en betydelig konkurrence om æren af at være referent ved generalforsamlingen, lykkedes det Carl Kähler at bryde gennem samtlige koalitioner og skinkoalitioner og sikre sig retten til at smede bogstaverne sammen til følgende referat:

1. Formanden bød velkommen og foreslog derefter Mogens Holm som dirigent. Han blev valgt.

2. Dirigenten kunne dernæst konstatere, at generalforsamlingen var lovligt indkaldt etc.

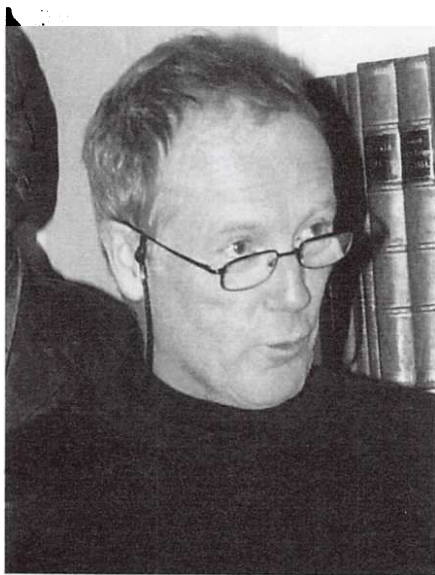
Formand Hans Jørgen Steenberg klarede sig nok en gang fri af modkandidater

3. Formandens beretning - udover den hjertevarme velkomst - formede sig som en hyldest til sommerudflugten, der undtagelsesvist var faldet om sommeren og ikke hen på sommeren. Dernæst opholdt han sig længe ved medlemmernes sportslige udfoldelser i "Parken" - specielt ved fadølsanlæggene og i omklædningsrummene. Blufærdigheden gjorde kommentarer til formandens beretning overflødige, hvorefter den kunne godkendes.

4. Kassereren fremlagde regnskabet med vanlig sans for den aimable pose-ring.

Regnskabet udviste trods fordoblede udgifter til sommerudflugten et ønskeligt overskud. Udenfor regnskabsaflægelsen oplæste Teide derefter menuen og instruerede os i, hvor vi retteligt burde sætte os ved middagen. Beretningen applauderedes behørigt til kasserens udelte tilfredshed.

5. Peter Bøggild beklagede på revisorerens vegne de store anstrengelser, det krævede at revidere kassen. Særligt

Peter Bøggild: Der er ingen grænser for, hvilke prøvelser en revisor må gennemgå for at sikre medlemmerne optimalt

kassebeholdningens afskaffelse havde krævet hovedbrud. Det skyldtes en fejl i regnskabet på 0,24 kr, som han lovede at undersøge nærmere. Regnskabet kunne derefter godkendes.

6. Bestyrelsen blev genvalgt, og alle fortsætter i deres respektive funktioner.

Evt. Her måtte Idorn berolige de ophidsede gemytter med, at han arbejder ihærdigt videre med den vanskelige navneskiltesag.

Dirigenten kunne derefter erklære generalforsamlingen for afsluttet, idet han takkede for behørig ro og orden.

Carl Kähler

Det er klokkeratets fortrinlige pligt at sørge for, at ingen skal undlade at tage ordet på grund af tørst

Til de, der ikke kunne nå frem

En af deltagerne i generalforsamlingen var årsag til, at regensianersamfundets medlemmer demonstrerede maksimal tålmodighed. Han pressede formanden til at sørge for omdeling af disse seks vers, og det var kun under yderste pres fra formanden om – for denne ene gangs skyld – at lade den påtrængende person få sin vilje, at vi gik med til afsyngningen Hans argument var:

"Ellers kommer han nok rendende hvert år"!

Vor tålmodighed blev belønnet, vi kom igennem – den fortrinlige middag og rødvin havde sørget for, at tolerancetærsklen var tilpas sænket til at vi kunne klare udgydelserne fra en skrapianer fra 1976-79. Forfatterens musikalske fantasi rakte ikke længere end til "Fra Engeland til Skotland"

*Søren Hoff berettede historien bag
"Regensen er havet for os"*

1. De fleste her i salen er langt fra ungdoms vår.
Nu er det tid for prostata og gråsprængt hentehår.
Engang var livet lutter lir & og aktivt kul.
Vi hældte sprut i spande gennem halsens alkohol.

2. På gården var vi karle, og musklerne var stål.

En enkelt læste bøger, men vi havde andre mål:

De kloge piger tog vi skam på deres ord.

De kønneste blev taget på det gamle skrivebord!.

3. Foreningslivet lyste af vid & stort talent.

Hos PIP var det usynligt, men det lå der vist latent?

Conventet råbte op, for livet var s'gu skørt.

I Tilia sad de, der var familiesammenført.

4. Begavelse i Uglen ku' findes med en lup.

Og Gamle var (som Gamle er) *de tålte opholds* klub.

På opslagstavlen gav en gaffel altid stress.

Regensen kendte godt den moderate form for pres.

5. I dag er livet andet end fester & Niels Klim.

For verden gik i stykker, og vi klinker med mus-lim.

Vi véd, at Nyrup sank til lyden af Keld Heick.

Hvis man blev Radikal, ku' man så være Mona's sheik?

6. En hjerne på Regensen er fyldt med svære ord.

Men størst er kompetencen ved det store, kolde bord.

Vi burde gi' Bin Laden en elektrisk ål; så kommer han i stødet, mens vi slutter med en skål!

Kyndig vurdering af revyen: Gen.fors.referent Kähler helt i sort ved forreste bord.

Provstens vikar som taler

Klokker Karoline Normann

Musikdirektør Jens Hjortkjær

Millioner mildner murene

Endnu i april var Regensens gård genkendelig, men siden maj har den været een stor byggeplads. Et betydeligt millionbeløb er sat i omløb for – via WOHLERT Arkitekter A/S – at redde dele af Regensen fra det totale forfald. De fleste reparationer var planlagt, men når man rør ved en så gammel bygning, kommer der altid uventede ekstra-arbejder.
(Fots. Bengt Borghegn)

Her var det murene og skorstene, der skabte overraskelserne. Facaden blev rensat overalt, ”men” – fortæller den dagligt ansvarlige arkitekt Niels Friis – ”den rensning afslørede også, at der forestod et omfattende reparationsarbejde af råd i spær og skotrender. Med hensyn til murene er der altid nogle fuger, der trænger til udskiftning, men vi blev overrasket over, hvor mange det blev nødvendigt at gøre om”.

Skorstenene befandt sig på 1. og 2. gang. Her bliver taget totalt udskiftet; det var den længe på Regensen, der ikke nåede med i den store renovering i 1984. Da tegl og indmad var fjernet, viste det sig, at skorstenene vaklede i troen på, om de skulle blive stående mange år endnu.

Den faglige vurdering sagde nej, og så blev de revet ned og nyopført fra bunden. Nu vil de holde i mange år. Det vil taget også, fordi det bliver ekstra sikret, efter at man i byggebranchen er nået til enighed om, at tegl ikke rigtigt er nok. Så der udføres det, der hedder et ”tæt undertag”, dvs med pløjede brædder, der dækkes med tagpap og øverst lægges der så tegl. Det gi’r et sikkert og tæt tag, som vil holde i mange år.

El-branchens succes...

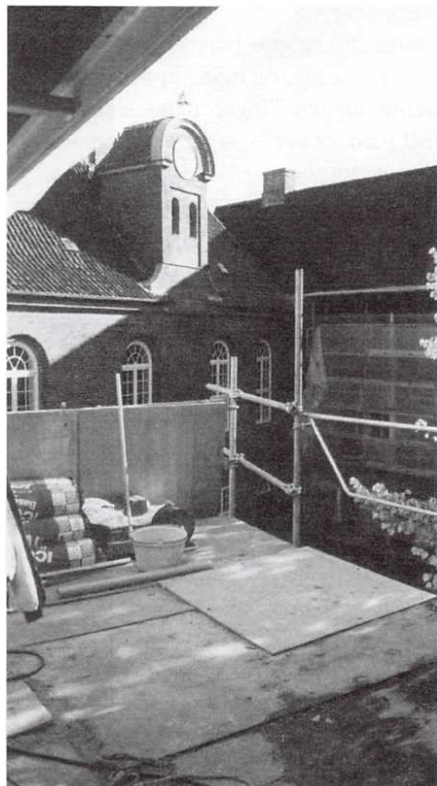
...har også fået indflydelse på hele projektet. Mens vi andre nøjedes med en radio, en grammofon og – hvis det gik højt – en ekstra standerlampe plus elektrisk barbermaskine, er der ingen regensianer af i dag, der nøjes med mindre end computer, printer, scanner, fjernsyn, radio, cd-spiller, hårtørrer foruden alskens belysning, og nogle har måske også en mikroovn.

Det var lige i overkanten af, hvad kablerne rakte til, men når man i Krystalgade hentede man en ny kabelforbindelse, skyldtes det i meget høj grad ønsket om større sikkerhed. Fra Krystalgade fører kablet nu via lofterne strøm rundt på hele Regensen. Hver opgang – og i kasernen hver etage – får sin el-tavle med sikringsbox for hvert af de 101 værelser. For at skåne panelerne i værelserne bliver kablerne ført rundt i en liste, der placeres pænt uden på de gamle paneler – her vil kontakterne også sidde.

Vinduer og vask

Fægtekælderen får helt ny badeforhold – damer og herrer kan spejle sig i ny fliser, og bag ved er det lykkedes at finde plads til to toiletter. Vaskekælderen (under 9. gang) får nu tre ny vaskemaskiner (det er +1) alle med automatisk sæbe-påfyldning. Det må nedsætte studietiden væsentligt.

Niels Friis tilføjer: ”Det er hensigten, at ingen kan se, at vi har været her, når vi forlader stedet igen”. Det bli’r forhåbentligt ikke sandt, for det sku’ gerne kunne ses, at det hele bliver nymalet, og bag

dørene lægges der ny lineleum på gange og trapper. Det er stadig svært at finde materiale, der er bedre. Det er slidstærkt, det er nemt at holde, og selv om noget af det fra 1960 godt kan se pænt ud her og der, er det eneste rigtige at skifte helt ud på alle fællesarealerne. Det gør man så.

En sidste ting, regensianerne kan glæde sig over, bli’r ekstra vinduer. I princippet er det forsatsrammer, men her arbejder man ikke med almindeligt glas, men med hærdet energiglas (opto-glas). Det

ekstra stykke glas betyder store besparelser i varme, og man slipper for, at ru-derne dugger. ”Tager man kælder og loft med, er der” – siger Regensportner Bengt Borghegn – ”ca 350 vinduer i bygningen, men de to områder får ikke disse ekstra vinduer. Alligevel skal der sættes ialt 1096 stykker hærdet glas op”. Det varer nok til hen i januar, før gården falder til ro igen i det ny design. Det var tanken, at ti værelser skulle være tomme ad gangen, men ”regensianerne fandt ud

af, at det godt kunne lade sig gøre, mens alle blev boende, så det gjorde de”, siger Bengt Borghegn, men en trænet redaktør kan godt se på ham, at den beslutning gjorde det hele ”lidt mere” kompliceret.

Jeg så ikke arkitektens ansigtsudtryk, da han fik meddelelsen, men mine kilder siger med en måske besmykkende omskrivning, at der var tale om en parallel til Regensportnerens.

Sommertur til Søndermarken

Det var en sommertur, hvor deltagerne virkelig gik i dybden med tingene.

Hvis ikke vi havde gjort det, havde vi slet ikke oplevet noget.

Lørdag d. 7. sept. tog kunsthistoriker Henning Andersen de 13 årvågne medlemmer ned i hulerne under Søndermarken – helt præcist til 2880 m² betongulv og tag, der udgør Cisternerne, og som i sommeren 2001 blev indviet som Museet for Moderne Glaskunst.

Det er det eneste kunstmuseum i verden, hvor solen ikke når ned – hvor selv lyset er kunst! Men det er også et sted, der beretter om ingeniørkunst i 1800-tallet, og hvad der blev gjort for, at København ikke een gang til skulle opleve, at 4.700 borgere døde i en pestepidemi, overvejende på grund af dårlig hygiejne. Cisterne er lavet fra 1858-59 (kolera-epidemien var i 1853). Hertil kom van-

det fra omkringliggende kilder, og stedet i Søndermarken blev valgt, fordi det lå så højt, at vandet kunne nå op til øverste etager i de høje huse, det nu blev mere og mere almindeligt at bygge. De 2880 m², som er åbnet for kunsten, udgør to af de tre lige store cisterner. Med fire meters dybde kunne cisternerne rumme 16 mio. liter vand. De blev gravet ned i jorden af hygiejniske grun-

"Stativer" bag formand og Karsten Knudsen dækker over nedgangen. I baggrunden Frederiksberg Slot

de, og det var også årsagen til, at de blev delt i tre. På den måde kunne man hindre evt. smittespredning.

Inden da havde man vandet i et uden-dørs, åbent bassin på 120x40 meter

Kunstsamlingen

De glasmalerier, der findes i museet, er alle – iflg vor guide – fremstillet på Per Hebsgaards glasværksted i Vanløse. Det er noget med ca 750 grader, før farverne indgår total og varig forbindelse med glasset.

Grundsamlingen består af ca 50 værker, fremstillet gennem de sidste 30 år, og blandt navnene fastholdt vi Robert Jacobsen, Carl Henning Pedersen, Per Kirkeby, Bjørn Nørgaard, Erik A. Frandsen, Svend Dalgård, Tondur Petersson, Arne Haugen Sørensen og Peter Brandes.

Søndermarken

er på 32 hektar, og blev – sammen med Fr.berg have – anlagt første gang som have for de kongelige 1731-40. Det var i stram fransk stil. I 1776 blev de to haver delt ved anlægget af Frederiksberg bakke (som altså ikke er Valby bakke!! Den går på modsatte side af Søndermarken. I 1949 fik Zoo godt fem hektar) Fra 1782-87 fik den sit nuværende udseende (bortset fra, at nogle træer var lidt yngre). Det var Marcus Friederich

Voigt, der stod for arbejdet. Han var kort forinden blev udnævnt til slotsforvalter, og hans grundlag var, at han ikke ville udsmykke naturen (som de franske haver var et eksempel på), men ”lade naturen vise sig for øjet i sin fulde majestæt”.

Haven blev åbnet for offentligheden, men i løbet af et år konstaterede kronprinsen (siden Fr.VI), at ”københavnerne har en forunderlig ødelæggelsestrang i sig”, og derefter blev der først åbnet igen for almenheden fra 1852.

Når så en digter som Adam Oehlenschläger har skrevet så meget om haven, skyldes det delvist, at hans far var fuldmægtig hos slotsforvalteren og havde nøgle til haven. I 1815 blev faderen forfremmet til slotsforvalter.

Vi sluttede af med splendid frokost i Bjælkehuset, hvortil der er indgang fra Valby Langgade (direkte modsat Fr.berg slot). Lige i nærheden findes der ”hul” så man kan gå ind i Søndermarken derfra. Museet med sin flotte glaspyramideindgang kan nemt ses fra Frederiksberg Slot – men lørdag-søndag er parkeringsforholdene dårlige der.

Kunstmuseet har åbningstiderne: Torsdag og fredag 14-18; lørdag, søndag og helligdage 11-17. 30 kr. for voksne.

Klokkerberetning efterår 2001

Skrap, kvinder, kærlighed og Steffen

Det var en sælsom nat, fredag den 21. september 2001, hvor skæbnen ville, at vi - to skrapianere - samme aften ved midnatstid ville begive os op i Store Sal med ét eneste mål: At gå derfra som klokkere! Det blev et nervepirrende kampvalg, hvor to inferiøre pipianere måtte indse, at Regensens sande klokkerforening hedder Skrap! Generalforsamlingen sluttede til lyden af Skrapsangen istemt politiets jyske røst, og et semester med renoveringen af Regensen øverst på dagsordenen gik i gang.

Glæden og spændingen ville for os ingen ende tage, da vi senere på generalforsamlingsnatten satte os i Provstens sofa for at fastlægge datoerne for semesterets kommende fester. Næh, hvor sad man godt i den sofa, og på dette stadie (ca. en time inde i livets første klokke-rat) var der næppe noget, der ikke var muligt.

Psykiatrisk Afsnit

Den første fest, indflytterfesten, planlagdes med et tema, der tilsyneladende passede den intellektuelle højborg glimrende: **Psykiatrisk afsnit**. Den smukke Store Sal blev pakket ind i hvidt papir, og der blev sat tremmer for vinduerne. Maden blev serveret i hvide bakker med tilhørende pilleglas og naturligvis indtaget med plasticbestik, så svage sjæle og suicidale personligheder ikke skulle føle sig fristet! Der blev heller ikke slækket på sammenligninger mellem de fleste regensianere (både nulevende og afdøde) og klassiske genier, der på knivsæg bevæger sig på grænsen mellem det syge og det storslåede. Alle følte sig åbenlyst

herligt hjemme i dette grænseland. Det var en pragtfuld fest med ærefulde besøg af både Freud og Napoleon!

2001 nat

Senere på året skulle vise sig at være eventyrernes mekka, da revydirektørerne **Marie Andersen** (Ping) og **Svante Lindeburg** (Uglen) på sublim kreativ vis åbnede deres døre til **2001 nat** i en forrygende Store Sal, der med eventyrlige stoffer i loftet, røgelse, rosenblade, mavedansere og arabisk musik i baggrunden var blevet transformeret til et gigantisk beduintelt. Med gårdens mange 'børn' (læs provste- og portnerbørn) var der grundlag for et nummer om nepotisme og jalousi fra **Eva Grane**, **Ida Asmussen**, **Rune Asmussen** og **Janus Beyer**. Denne sang blev fulgt op af en solo fra **Niels Sløk** om gangluskeren – en sang, der havde rødder i hyppige besøg af en fremmed mand i Regensens gange og ikke mindst pigernes baderum! Disse numre blev endelig krydret med en fantastisk karikatur af gårdens egen 'Dissing-duo'.

Overordnet tidsplan for renovering af Regensen

I løbet af efteråret 2001 blev arbejdet med renovering af Regensen intensivret. Der var rejst omkring 26 millioner. I januar 2002 blev rammetidsplan for projektering og udførelse lagt fast, og renoveringen var i gang.

Kvinder – eller ikke alligevel?

Året 2001 var 30-året for den første kvindelige indflytter på Regensen, og for at markere denne afgørende ændring i mændenes regensliv var det oprindeligt hensigten udelukkende at invitere kvinder som slåbrokemner, men det var svært at overholde, og det afspejledes derfor ikke i slåbrokarrangementerne. Invitationerne var mange, og Regensen fik først besøg af **leder af Reden Dorrit Otsen**, der fortalte de nysgerrige regensianere om det barske liv 'på flisen', på stoffer og om voldelige bagmænd, der konsekvent inddrager pigernes daglige (be-og) indtjening. Senere på året fik vi æren af daværende forsvarsadvokat nu **Højesteretsdommer Thomas Rørdam**, der kunne indvie os i forsvarsadvokaters samvittighedskvaler og fortælle spændende historier om efterforskning af straffesager. I den meget seriøse del kunne **Nationalbanksdirektør Bodil Nyboe Andersen** fortælle om, hvilken funktion Danmarks Nationalbank og andre centralbanker udfylder. Der blev bl.a. sat fokus på de historiske årsager til, at amerikansk og europæisk pengepolitik ikke følger samme overordnede hensyn. **Balletdanser og innovatør Alexander Kølpin** kunne en sen vinter-

aften berige os med uhyggelige historier om forestillinger danset på trods af brækkede ben og på så mange smertestillende piller, at han nærmest ikke kunne huske, at han overhovedet havde opført en forestilling. Han kunne også berette om Den Kongelige Balletskole, intrigante medstuderende og ikke mindst ambitiøse og nervøse forældre. Endelig inviterede vi **Politidirektør Hanne Bech Hansen**, der dog først kunne presse et arrangement af denne karakter ind i sin kalender året efter (!!), hvilket vi ikke desto mindre takkede ja til.

Hep hep Steffen

Julen er hjerternes tid, og ballets maskuline tale understregede nødvendigheden af nærvær, omsorg og kærlighed, og den meget følsomme tale berørte både taleren såvel som resten af selskabet. Men den kærlige tone skulle snart ændres af en hel anden klang. En klang jeg, første gang jeg hørte den, troede var min medklokke, der gjorde grin med mig, da det ud ad telefonen lød: "Wua sø Kawoligne, jæ væ gjern kom å spil for er til juwl." Men det skulle snart vise sig at være selveste **Steffen Brandt**, der gerne ville komme som midnatsgæst til Juleballet. Der var efterfølgende en livlig korrespondance mellem ham og klokkerne, og han afsluttede trofast sine mails med et (jysk?) 'hep hep Steffen'. Hans ankomst var fuldstændig uovertruffen, Store Sal var ved at bryde sammen, og borde kollapsede under ivrige regensianere, der alle ville se den jyske mand. Det blev der heldigvis rig lejlighed til senere, idet han blev hele aftenen og

dansede med alle, der ville – og det er endnu uvist, om Steffen alligevel tog imod det tilbud, han tidligere havde takket nej til om at overnatte på gården den hjertevarme julenat!

Regensen, et elitært paradis

I februar 2002 fik Regensen besøg af en ung journalist fra Berlingske Tidende, der ville skrive en artikel om Regensen "landets ældste kollegium". Journalisten var mægtigt interesseret i at få indblik i det sammensurium af gamle traditioner og hemmelighedskræmmeri, som omgærder Regensen.

Og som det hører sig og bør, blev han inviteret ind i biblioteket for "i levende live at mærke historiens vingesus". I biblioteket blev han præsenteret for gårdens "hemmelige kastesystem": Vækkerforeningen, Slåbrok-foreningen, Sinkur-

foreningen, Borghegn-foreningen (som jo ikke eksisterer!) og naturligvis Klokkerforeningen Skrap, personificeret ved stolte Skrapianere. Det var utrolig morsomt og yderst vanskeligt at holde masken, da Skrapianernes påhit og morsomme "foreningshistorier" blev fortalt. Historierne var så vanvittige og uforståelige, at journalistens eneste trykte holdpunkt blev Kim Simonsens udtalelse: "Altså, de har alle sammen en kerne af noget seriøst". For netop at understrege seriøsiteten på Regensen blev journalisten mindet om, at Regensen er et elitært paradis for landets fremmeligste studerende. Så fik vi ligesom sat det på plads.

Karoline Normann (Skrap)

&

Rasmus Gutknecht (Skrap)

Syvende visebog

Mandag d. 10. juni var dagen, da den syvende udgave af Regensens visebog blev præsenteret på Store Sal med sommerpunch og guldalderkager.

Som "Regensen" tidligere har berettet, blev der – via en form for garanti fra Regensiansamfundet – mulighed for et dobbelt projekt. Dels visebogen – en sådan havde ingen ny regensianer fået i hånden de sidste 40-50 år, dels en dobbelt-cd med titlen "På tankens slot" Den rummer en række studentsange fra den danske guldalder, dvs første halvdel af 1800-tallet.

Medlemmerne har forlængst stiftet bekendtskab med de ny produkter – cd-projektet med 46 sange - er gennemført med mandskoret Cantantes Animi og med kvartetten Prins Gustav Ensemblet, begge under ledelse af Mikkel Vale Nielsen.

Det er stud. mag Mikkel Lotz Felter, der sammen med Mikkel Vale har stået for redaktionen af den ny visebog. Der er lagt vægt på at medtage viser skrevet efter 1950. De udgør ca 30% af samlingen på ialt 95 sange.

Klokkerberetning for foråret 2002

Håndværkere på sengekanten

Rune Asmussen og Thomas Olander havde haft ”Frihed uden ansvar” som slogan for deres valgkampagne. Det varede kun få dage, inden det gik op for dem, at det slogan måske nok kunne gælde for nogle, men under ingen omstændighed for dem selv. Indflytterfesten bankede utålmodigt på døren med krav på klokkenes og indflytternes opmærksomhed. Efter en periode med stor ængstelse for især Rune vendtes alt til det gode, for - fortsætter klokkerberetningen:

...heldigvis viste indflytterholdets evner sig at overstige enhver forventning, ikke mindst fordi skæbnen havde skænket klokkeratet en indflytter, **Karl Granov**, der insisterede på at være ansvarlig for maden og gjorde det så fremragende, at han fik lov til også at tage sig af de næste to fester. De mange regensianere og gæster, der gik ombord på Regensens ”Love Boat”, fik drukket sig tilpas sejlene i rødvin og fadøl, inden de næste formiddag udmattede kunne lægge til kajak.

”Love Boat” fulgt af Lindefrokokost i sol

Men der var ikke tid til at hvile på laurbærrene – Lindefrokosten måtte afvikles før den store renovering gik i gang midt i maj. Det strålende solskin under hele frokosten og Regensianersamfundets altid velkomne spirituelle donation gjorde, at arrangementet ikke kunne mislykkes, og i modsætning til sidste års regnfulde Lindefrokost gav det i år mening at lave vandkamp efter stormen af Rundetårn. **Marie Andersen** under-

holdt med sin tale om Linden og Regensen som organisme.

Og netop den gode organisation har nok været hemmeligheden bag fodboldholdets store sportslige og sociale gennembrud i det forgangne semester, anført af den ihærdige sportsdirektør, eksklokker **Pelle Oliver Larsen**.

Renovering

Straks efter Lindefrokosten lød startskuddet til de mange ændringer i dagligdagens vaner og de pudsige oplevelser, der sammenfattes under betegnelsen ”Renoveringen”. Det var ikke bare et uskyldigt dromedarføl, de kun ganske lidet-anende regensianere skulle til at sluge. Er det derfor så mange regensianere har pakket deres ejendele og forladt skuden den sidste tid? Det er ikke umuligt. De tilbageblevne regensianere har i hvert fald måttet vænne sig til se lidt anderledes på visse ting. Når man en enkelt dag får lov til at sove helt til klokken halv otte, før man bliver vækket af trykluftbor, hvindenende rundsage og håndværkere på værelset og Regensens tage, der bliver smidt ned på gaden, har

man været heldig. Normalt venter håndværkerne ikke så længe.

Heldigvis er regensianeren jo et tolerant væsen, og der gik ikke længe, før alle håndværkerne ved en højtidelig ceremoni blev optaget i en forening, der således nu er Regensens største. Og da beboerne på et køkken vidste, at de skulle i intensiv behandling hos håndværkerne – elektriker, murer, tømrer og maler på ens værelse i løbet af en uges tid – indførte de en morgenbolleordning, hvor alumner og håndværkere kunne komme hinanden ved omkring et veldækket morgenbord klokken syv. Ordningen førte til, at alumner og håndværkere nu kom på fornavn og opdagede, at der var rigtige mennesker bag boremaskinerne hhv. de morgensure miner.

Regenshistorie, sprogligt feltarbejde, politisk journalistik og en politimoster Håndværkere går jo hjem på et tidspunkt, men det forgangne semester bød heldigvis også på adspredelse om aftenen. Takket være en tidligere klokke, **Mikkel Lotz Felter**, fik undertegnede klokkere æren for eksregensianer, **prof. dr. F.O. Hvidberg-Hansens** illustrerede slåbrok om Regensens bygningshistorie. Derefter kom en anden prof. dr., nemlig **Jørgen Rischel**, på besøg og fortalte levende om sit feltarbejde i Den Gyldne Trekant. Her har han i længere perioder boet blandt mlabri'erne i regnskoven og forsket i deres sprog og skikke. Endnu en eksregensianer, **professor Christian Kock**, fik skabt en god debat blandt alumnerne om den politiske journalistik i Danmark: "Kunne man fore-

stille sig en anden journalistisk tilgang til politik end den sædvanlige"?

Klokkeratets sidste slåbrokgæst, der retteligt nok bør krediteres eksklokke **Karoline Normann**, var Danmarks eneste **politidirektør, Hanne Bech Hansen**. Veloplagt og med et glimt i øjet kunne hun blandt andet fortælle de interesserede regensianere – og Regensens vel mest trofaste slåbrokgæster, provsten og provstinden – at der nok ikke bliver indført vandkanoner i landet foreløbigt.

Regensianernes aktive og eenstemmigt genvalgte porcelænsdirektør, **Troels Roland**, stod bag højtideligholdelsen af den færøske flagdag, som er d. 25. april. Det flag blev som bekendt tegnet på Regensen. Et andet kulturelt arrangement under klokkeratets protektion var det længe ventede frigivelsessold for både Regensens visebog og cd'en "På Tankens Slot" i juni. Ved begge arrangementer optrådte Regensens mandskor.

Lindebal og rejsegilde

Midt i byggerodet var Lindeballet hårdt tiltrængt. Skønt ringe af tal sørgede de gæve indflyttere for med disciplin, arbejdsomhed og fantasi at stable balustraden og resten af arrangementet på benene. De farserede vagtler smagte fortræffeligt, og stemningen var høj på en aften, hvor midnatsgæsten **Tobias Trier** fremkvidrede sin poesi for det regensielle publikum. Provstindens bolle om morgenen var som sædvanligt af højeste kvalitet.

På det yderste af falderebet nåede klokkeratet at være værter for endnu et

arrangement, et rejsegilde, selv om der ikke var blevet rejst noget som helst – men det skulle nås, inden der blev for koldt til at være i gården. Klokkeratets sidste officielle bemærkning faldt straks efter regensianernes højtidelige afsyn-gelse af Regenssangen i en henvendelse til håndværkerne: "Så er det jeres tur – hvad med 'Malerhjerne'?".

Dagen efter lagde Biblioteket rum til en Generalforsamling, hvor regensianerne i stearinlysenes skær sagde farvel til un-der tegnede klokkerat og velkommen til det næste.

Rune Asmussen (Jura, Ping)
Thomas Olander (Indoeuropæisk, Gamle)

Den klarede Hostrup i 1844

I dagene omkring 1. november blev Danmark blandet ind i alvorlige diplo-matiske problemer med Rusland. Duma'en i Moskva og Putin's talsmand beskyldte rigspolitichefen, udenrigsmini-steren og det meste af det øvrige Dan-mark for at gi' husly til terrorister. Der-med blev der sigtet til tjenestene fra Kaukasus. Historien gentager sig efter 158 års forløb: I "Genboerne" tales der på generalforsamlingen varmt for at sende penge til de oprørske frihedsel-skende folk i Kaukasus – og Hostrup slap uden påtale fra den russiske zar.

Det gærede alle vegne, da Hostrup sad og skrev "Genboerne" i vinteren 1843-44. Siden 30'erne lød kravet om politi-ske reformer = afskaffelse af enevælden højere og højere. 28. maj 1831 havde vi fået loven om rådgivende provinsial-

stænder. Den dag var i nogle år festdag på Regensen, selv om forsamlingerne var det rene skindemokrati. I 1839 døde Fr. VI, og man ventede sig store refor-mer af Chr. VIII – uden held.

De fleste steder i Europa begyndte fol-kene at røre på sig i 1830 – kvalt med betydelig hårdhed i Rusland, Østrig og Frankrig, men man kunne ikke kvæle kravene fra de forskellige folk i de store imperier om retten til eget sprog og større selvstyre (Tjekiet, Slovakiet, Un-garn, Polen, Balkan osv). Alle vegne fra kom der beretninger om opstande, bor-gerkrig – og intet fængede i 43 mere end beretningerne fra Kaukasus om – ikke tjenestene, men – tjerkesserne.

Generalforsamlingen på Regensen (1. akt) holdes i anledning af, at bødekas-sen var svulmet op og krævede handling.

(Bøder for ikke at stå op, når vækkerselskabet Gamle's friske folk bankede på døren).

Hostrup lader jurist Hutter sige: "Danske Studenter. I veed, at vi lever i en historisk gærings- og omvæltningsperiode. I hører, at alle menneskestemmer klinge sammen i eet uendeligt suk; I føler, at jorden krymper sig under os i vulkanske krampetrækninger; og hvis I ikke veed, hører og føler det, da er I dødbidere og hospitalslemmer til hobe.

Når jeg taler om gæringen i tiden, da sigter jeg ikke til kunster og narrestreger, ikke til blade og bøger; alt det bryder jeg mig ikke om, og det gør tiden ikke heller. Tiden har kun een interesse – det er politik; den har kun eet løsen – det er frihed.

Ilden ulmer under alle verdens lande, frihedens hellige ild, kun på eet sted, ved Europas yderste grænse, brænder den ret klart og flammende og slukkes aldrig, om den end stundom dæmpes. I kender tjerkesserne. Til dem vil vi sende vore penge....det skal hedder sig, at tjerkessernes frihedskamp fik den første understøttelse fra danske studenter"

Der skete ikke Hostrup noget – men denne frihedssnak gjorde provst F.C. Petersen endnu mere mistænksom overfor "Gamle" og andre regensianere og deres frihedssnak.

Ganske mange i Danmark fulgte det forudsete "folkedrab" i Kaukasus, hvor russerne aldrig har fået fred.

Tjerkesserne – også kaldet circasierne – er kommet til området i forhistorisk tid og slog sig ned på sletterne på nordskrænten af Kaukasus helt ude ved Sortehavet. De er blot en enkelt af de ca 50 forskellige stammer, der hører til i Kaukasus-området. Folkene taler ca 30 forskellige sprog – selv Stalins tvangskolektivisering slog fejl.

De levede i fred i nogle tusinde år, men siden kom grækerne, romerne, mongolerne, tatarerne, tyrkerne og til sidst russerne, der kun interesserede sig for området til toppen af den nordlige bjergkæde, og 1785 blev alt nord for erklæret russisk provins. Men der boede tjerkesserne, og de ville ikke. De begyndte i 1815 – sammen med ossetierne og folkene i Dagestan helt mod øst, nær Kaspiske hav – en frihedskrig, og først i 1864 var tjerkesserne nedkæmpet, men de bøjede sig ikke: Godt 400.000, og det var på få tusinde nær den samlede befolkning, udvandrede til især Tyrkiet, men også Syrien, Jordanien og Iraq.

Tjerkesserne blev tidligt delt i to grupper, og selv i Stalin-tiden erkendte man delingen i Adygejskaja autonomnaja oblast i området helt ude ved kysten og op mod floden Kuban. Deres hovedstad er Maykop. Den anden gruppe var samlet i området øst for: I Tjerkeskaja a.o. fra 1928 med Tjerkesk som hovedstad. Det er ikke sandsynligt, at der nogensinde bliver ro i det 440.000 km² store Kaukasus-område.

Revy med 86 års mellemrum

Sangen fra 1915 er fra det års Regensrevy kommet fra Tut Worsøe udi Virum ved København. Udover forskellene i sproget, som springer i læserens øjne, skal det nævnes, at Regensrevyerne på det tidspunkt var hele, færdige komedier. Naturligvis med en handling, der havde med livet på Regensen at gøre, men enhver sketch, enhver sang skulle tjene sin plads i helheden.

Revytitlen var "Institutionen – som sådan" eller "Mig var der ingen, der fik til noget". Den blev skrevet af Sv. Christensen og L. Stubbe Teglbjærg.

Om forfatterne, som nogle af medlemmerne har hørt om eller er i familie med skriver fr. Worsøe: Svend Hjalmar Christensen var min morbror, og som cand. polyt var han i mange år ansat hos Lauritz Knudsen (Siden LK-Nes). L. Stubbe Teglbjærg var stud. theol., og blev præst i Jægersborg. Han underviste i en del år i religion på Gentofte Statsskole.

Første bogkonto i Danmark

Tut Worsøe's far – Mads Christian Herfelt (født Andersen) – gjorde i sin regenstid 1908-10 en "opfindelse", der blev den eneste mulige platform for ganske mange regensianere rent lærebogsmæssigt. Fr. Worsøe skriver:

"Min far havde ingen penge til bøger, og en dag gik han over til Arnold Busck og spurgte, om han kunne få bøger på konto. Arnold Busck lavede så den første bogkonto til studenter i Danmark. Uden den ordning var min far ikke blevet cand.med. i 1912 – og kontoen kørte videre til hans død i 1951". Farbroderen Jens Chr. Herfelt – jurist – boede på Regensen 1919-21. Efter 2. verdenskrig fik han den ikke uinteressante opgave at skulle forvalte og siden sælge de ejendomme i Danmark, der havde tilhørt krigens to store tabere: Japan og Tyskland.

(se sangene på side 21 og 22 >)

1915

Melodi "Ingeborg" fra "Vi filmer"

Tjimdadada, naa, den var gal
der kom hele tredje Sal
raslende ad Trappen ned.
Tak, saa ved jeg nok Besked!
Rundt i Køk'nerne det gik.
Naada, sikken Høst de fik;
Glas, Tallerk'ner, Knivetøj
alt forsvandt det i en Røg
Listende på Hosesokker
kom vorses Klokker,
ham Byttet lo-o-okker
3die Sal, hvor ku' Du gør'ed
og at Du tør'ed,
jeg ej forstaar

Tænk, en Brødkniv i Empire,
15 kopper med gevir
to Tallerkener med Hank,
islandsk lammekød med Skank
Kaffe og en Sukkertang
Kedel fin med Bjældeklang
To Kass'roller uden Laag,
eet Glas Pickles og en Bog;
og et Franskbrød, stakkels Cramer,
der ellers tam er,
udbrød i Ja-a-ammer:
"3die Sal, hvor ku' Du gør'ed,
og at Du tør'ed
jeg ej forstaar".

Rasende blev Folk og mer til
lige fra Korsør til Kiil
Allerup og glade Juhl
- Engle daled' ned i Skjul!
Bruun og Flemming Pätges skrev
straks en liste, hvor der blev
griflet ned, hvad der var væk,
helle Dusse, sikket Smæk!
3die Sal, Du er en hvas en.
Du faar paa Kassen
vist snart af La-a-assen.
3die Sal, hvor ku' Du gør'ed,
og at Du tør'ed,
jeg ej forstaar.

(artiklen fortsættes på næste side >)

2001

Melodi: "Vi er alle i samme båd"

(To af fem vers skrevet af provsten)

Her er vi smukke, én er rigtig kær
her har vi charme, én er dog lidt sær
Vi er smukke, én er kær
Vi har charme, én er sær
Vor forening stiller krav
nørder graver egen grav
Her er Vale og hans kor
De har sjældent tid til hor
Her er gården og dens flok
her revy'en ekvivok
Her er hele molevitten
gården, og hvad der er i den
Portner og kone, provst
og provstinde
regensianer, mand eller kvinde
Drømmene fly'r – bli'r de til no'ed?
Ingen her tvivler på kommende dåd.

Her har vi fester, vi danser til rock
Her er en nabo, der nu har fået nok.
Her er fester, her er rock
og en nabo, der fik nok.
Vi er smukke, én er sær
Vi har charme, én er kær
En forening graver grav
når en nørd tør stille krav.
Her er Vale og hans hor;
han har aldrig tid til kor.
Her revy'en og dens flok
bor på gården ekvivok
Her er hele molevitten
gården, og hvad der er i den.

Portner og kone, provst og
provstinde
regensianer, mand eller kvinde
Får vi mon læst? Kommer vi frem?
Bli'r griseratet et evigt hjem?

Rundetårn og Regensen

Forholdet mellem de to Chr. IV-værker, der i nu 360 år i fællesskab har klemmt Købmagergade sammen, er blevet styrket: Tårnets inspektør har nogle gange været gæst ved Lindefrokosten, således at der er andet at tale om end 00-guirlanderne i maj.

I 1982 skulle man finde en ny inspektør. Man søgte "en særligt interesseret person" til at passe på det tårn, der sidst i 60'erne havde opgivet dets oprindelige formål: Som astronomisk observatorium.

Den 29-årige historiestuderende Jesper Vang Hansen blev valgt, og han har ændret tårnets funktion næsten til ukendelighed. I samarbejde med den private Astronomisk Forening lykkedes det at genskabe muligheden for stjerneblikkeri, og i salen over Trinitatis kirke har han i sine 20 funktionsår været med til 140

udstillinger ca samme antal koncerter. Rundetårn har nu ca 350.000 besøgende årligt.

- og så bor han i en af Københavns mest særprægede lejligheder. Den findes øverst oppe med fantastisk udsigt. Men så er der også 30 m uden elevator.

Bestyrelse

På generalforsamlingen i 1997 fik bestyrelsen dette udseende, og dens succes har været så markant, at sammensætningen blev bekræftet af generalforsamlingen 27. nov. 98, 26. nov. 99, 24. nov. 2000 og 30. nov. 2001.

Formand: Hans Jørgen Steenberg, St. Kannikestræde 7, 1169 K
tlf. 33 15 68 00. E-mail: HAS@imagehouse.dk

Kasserer: Henrik Teide, Åmosebakken 3, 2830 Virum

Redaktør: John Idorn, Bukkeballevvej 69, 2960 Rungsted Kyst
tlf 45 76 82 06. E-mail: Idorn@image.dk

Øvrige: Karsten Knudsen, Ordrupdalsvej 12 B, 2920 Charlottenlund
Bodil Stenvang, Slotsvænget 23, 3400 Hillerød
Mette Korsholm, Vardegade 23, 2tv, 2100, Ø
Camilla Sløk, Ericavej 122, 2820 Gentofte

Revisorer: Peter Bøggild, L1.Strandstræde 12, 1254 K
William Hertz, Tibberup Allé 23, 3060 Espergærde

Klokker(e) indbydes til bestyrelsesmøderne.

Vor hjemmeside: www.regensianersamfundet.dk

Håndbogen af 1809

Professor Rasmus Agerup blev Regensprobst i 1814. Det var en formel sag, for han havde fungeret som provst siden 1787 - og efter 15 års funktion havde han åbenbart set nok til, at han besluttede at lave en håndbog for regensianerne.

Den udkom på Schultz' forlag med titlen: "Efterretninger om Regentsen" med undertitel:

"En håndbog for regentsianere", som ordet var den gang. De ca 90 sider i 21-5 format er inddelt i seks kapitler. De tre første kan findes i 1998 og 99.

Kapitel 4 begyndte i bladet for 2.000, gengivet i hans skriftsprag, og som det blev trykt:

Rasmus Agerup er i gang med en opsamling af, hvad der findes af legater i dette kapitel, hvis slutning kommer her.

De tre sidste

Endnu staaer tilbage at nævne tre Stipendier: FUIRENIANUM, JUSTINUM, og DECOLLATÆ VIRGINIS, af hvilke det første ikke længere er et Regentsstipendium, og de to sidste er det kun middelbar eller under en vis Betingelse.

Denne Betingelse er, naar der paa Stiftelsen ligge de forhen S. 16 omtalte Seminarister for den grønlandske Mission, der tilligemed deres Plads paa Regentens ogsaa have erholdt Privilegium paa disse to Stipendier, der begge to høre under THEOLOGI 2DI EPHORIE. I det Tilfælde at ingen Seminarist er paa Regentens, kan Ephorus uddele dem til hvilke Studenter han finder for godt.

STIPENDII JUSTINI Capital, 708 Rdlr. 2 Mk., er 1683 skjænket af Magister Jens Justesen, først Provst paa Regentens, siden Sognepræst ved Trinitatis Kirke. Den aarlige Rente til Deling imellem Tre er 25 Rdlr. 4 Mk.³⁾

De aarlige Renter af **STIPENDIUM DECOLLATÆ VIRGINIS** er nu 19 Rdlr. 1 Mk. 8 Sk., der uddeles til tre paa Regentens boende Seminarister, og i Mangel af dem til hvilke som helst tre andre trængende Studerende. Dette Legats Herkomst gives der nogen Underretning om i en Notits som med en gammel Haand er skrevet foran i Stipendiets Qvitteringsbog, hvor det heder: „Anno 1624 eller 1623 haver ærlig og velbyrdig Mand Ottho Skeel ladet Mag. D. Rectori D. Brochmanno levere, skulde være LEGATUM NOBILIS VIRGINIS SUPPLICIO AFFECTÆ, deraf fattige præcæteris Studenterne skulde have Renten at nyde, og bleve saa udsatte til ærlig velbyrdig og strenge Ridder Hr. Anders Sinkler paa aarlige Rente 500 Daler Specie“. Af ny danske Magazin I Del S. 379 er det temmelig klart, at denne „NOBILIS VIRGO“ var den Christence Kruchov, som sammesteds berettes for Troldom at være bleven dømt fra Livet og henrettet.

Det FUIRENSKE LEGAT, stiftet af D. Henr. Fuiren 1660 med Capital 500 Rdlr. in Specie til tre fattige Studenter, omtales i Universitetsjournalens første Aarg. S. 121, ogsaa faaes nogen Underretning derom af følgende:

a) *Skrivelse fra consistorium til det theologiske Facultet*

„Hoslagte Skrivelse fra EPHORO LEGATI FUIRENIANI har Consistorium den Ære at tilstille det højærværdige theolog. Facultet tilligemed Legatets Qvitteringsbog, med tjenligst Anmodning om, at Facultetet behageligen vilde meddele de Oplysninger, som det kunde tilvejebringe om, hvorvidt Baronesse Fuiren skal have henlagt en Del af Stipendiet til et bestemt Kammer paa Regentsen, og hvovidt hendes Villie i saa Henseende er blevet efterkommet“ Kjøbenhavn d. 28. Febr. 1806. Horne- man, Rector – F.T. Hurtigkarl, Ref – Wolf, Secretair.

b) *Prof. Nyerups Erklæring desangaaende*

„I det hos S.T. Hr. Doctor Münter hestaaende theologiske Facultets Archiv findes ligesaa lidet som i Communitets- Archivet hos S.T. Hr. Conferentsraad Holterman Noget, der kan oplyse Sammenhængen med STIPENDIO FUIRENIANO i den Tid det var forenet med et Kammer paa Regentsen. Ventselig har denne Forbindelse været blot temporair, og kun havt Sted paa en Tid, da ALUMNI COLLEGII REGII ingen

andre Emolumenter nød end frit Kammer, og hverken havde Brænde eller Ligbærerpenge, og, da der hverken i Hofmans Fundatser eller i Jansons Beskrivelse over Universitetes Midler haves det allermindste man kan bygge paa, skulde jeg være af den Formening, at den Faveur, som Baronesse Fuiren udviste mod Regentsen 1695, da hun forbedrede nogle Regentsianeres Stilling, som hun selv siger: Uden videre Consequence, ikke af det theologiske Facultet kan paa- beraabes som Hjemmel til at vindicere Stiftelsen en Rettighed, der ifølge den usvækkede Fundats for dette Legat af 18. Dec. 1660 ikke tilkommer den“ Regentsen d. 15. Martii 1806. Ærbødigt Nyerup

....I sit Svar til Consistorium fulgte det theologiske Facultet denne Erklæring.

Endnu lod Antallet af Regentsstipendierne sig forøge, naar man til Opregnelsen føjede et, som man kunde kalde:

REGENTSSENS SYGESTIPENDIUM

Dette bestaaer i den herlige Indretning, at enhver Regentsianer, der bliver syg, strax bliver antaget til Cur og Pleje paa Friderichs-Hospital, og det saa god en Forplegning (sic), som den faaes for 3 Rdlr. ugentlig. Jeg finder, at det var den 17de December 1792, da det theologiske Facultet – Horneman, Moldenhawer, Münter – tilskrev OECONOMUS COMMUNITATIS, Hr. Conferentsraad Holterman: „Istedetfor de hidindtil af Communitetets Casse til Hjælp for syge Regentsianeres Forplejning paa Fride-

richshospitalet betalte 11 Mk. ugentlig, kunne i Fremtiden betales 3 Rdlr. ugentlig for alle dem, som ere ALUMNI FIXI paa Stiftelsen i den Tid de blive indlagte paa Friderichshospitalet“

(Hvis den syge ALUMNUS COLLEGII REGII tillige, som oftest er Tilfældet, er ALUMNUS COMMUNITATIS, bliver hans ugentlige Klosterdaler indeholdt for den Tid den Syge ligger paa Hospitalet, og derved refunderes Communitets Kasse henimod en tredje Del af sin Udgift).

Ligesom vi begyndte dette Capitel med et Stipendium paa 10 Mk. maanedlig, som var fælleds for alle Regentsianere, saaledes ende vi det med at anføre en til Alle samtlig sig strækkende og ved de høje Brændepriser overmaade vigtig Understøttelse. Den bestaaer deri, at til hver Kakkellovn leveres 1 1/2 Favns ⁴⁾ Brænde. Denne Indretning paa Stiftelsen med det fri Ildebrændsel er meget gammel. I ACTA CONSISTORII for 15 Januar 1650 findes, at af de da for solgte Bibler indkomne 7000 Rdlr. bestemtes de 2000 „til Lys og Ved til Studenterne paa Regentsen“; og (som jeg i mine Universitetsannaler S. 139 har berettet) 1651 blev anordnet, at til hvert – dobbelte – Kammer paa Regentsen skulde gives en Favns Brænde og to Pund Lys. At siden efter Omstændigheder ere indtrufne, som have voldt, at denne Understøttelse er ophørt, maa man slutte deraf, at en og anden af Regentsens Velgjørere (som F.eks. Bartholin og Vinding) ⁵⁾ netop har havt denne Tarv for Øje, hvilket vilde have været unødvendigt, hvis

hin gode Hensigt ikke, af en eller anden Aarsag, var gaaet tilbage.

I Hofmans Fundatser I Tome S. 27 gives i Anmærkningen følgende Underretning: „Saasom Tallet af Laugene tiltog efter Ildebranden 1728, besværede Studenterne paa Regentsen sig over, at saa mange Borger-Lig gik dem fra. Til Vederlag derfor blev udvirket en kongelig Befaling, at samtlige Laug i Kjøbenhavn skulde aarligen til hver Jul erlægge 300 Rdlr., som til Studenterne paa Regentsen til Brændeved uddeles“

I Copiebogen Vol. IV pag. 1545 skrev Facultetet under 30 Sept. 1744 til Oeconomus: „Da Tallet af Kamre ved den ny Bygning er forøget, saa kan til Regentsen kjøbes 24 Favns Brænde“.

Ved Aar 1761 finder jeg i Copiebogen Pag. 431, at Oeconomus i Junii Maaned forespurgede sig hos Facultetet: „om der i Aar, ligesom forrige Aar, maa kjøbes til Regentsen 50 Favns Bøgebrænde; og desuden saa meget Brænde, som kan faaes for Renten af Nolds Legatum“, hvilket Facultetet bevilgede.

Hvad Fordelingen af det, for det noldske Legatum købte Quantum Brænde angaaer, da har jeg nogle Alumnens Qvitteringer for Aarene 1753-57 derfor ihænde. De ere alle efter én Formular, som lyder saaledes: „Af LEGATI NOLDIANI Brænde haver vi til det Kammer i Regentsen, vi logerer paa, bekommet en Favns Brænde, foruden den Favns os tilligemed samtlige Alumnis forundes“.

Nu er Nolds Legatum gaaet ind i Massen af Communitetets Midler, og hver Kammer faaer nu, som sagt, 1 1/2 Favn Bøgebrænde

3) Dette LEGATUM JUSTINUM har i sin Tid været et umiddelbart Regentsstipendium, vel ikke ifølge Fundatsen, men ifølge et CONCLUSUM CONSISTORII. Thi i Legatets Qvitteringsbog er annoteret: „1695, da Regentsen efter sidste Reparation blev besat med Studiosis, blev dette Stipendium lagt til de tvende nederste Kamre udi den 2den Inspection paa den højre Haand ud imod TURRIM ASTRONOMICUM, at hvert Kammers tvende Studiosi skulde samtlig have Renten af 500 Sldalr“. Maaden, dette Stipendium er kommen fra Regentens paa, er ventelig den samme, hvorpaa det fuirenske har listet sig derfra; hvorom mere siden. Her kan endnu anmær-

kes, at Rescriptet, som henlægger saavel Stipendium Justinum som decollatæ virginis til Missionairerne, er af 8 Martii 1737.

4) Favn. Efter Ole Rømers forordning af 1698 blev en favn brænde endeligt fastlagt til 3x3x1 alen (som det havde været også i 1650). Det var det samme som 72 kubikfod. I vore mål var det 2,226 m³). Som længdemål var en favn 3 alen (a 62,81 cm) = 6 fod = 1,883 m. I praksis var det afstanden mellem langfingrene på en voksen mand med udstrakte arme i favnstående stilling (red.).

5) Foruden disse To, som er nævnte ovenfor, har ogsaa Doct. og Prof. Theologiæ Christ. Nold, der døde 1683, skjænket 637 Rdlr., som der skulde kjøbes Brænde for til Regentsen.

Grane's prædikensamling

Med titlen "Leif Grane" har Grane's ven, biskop Bertil Wiberg, samlet tyve af Grane's prædikener mellem 1969 og januar 2000, nogle måneder før hans død.

I Berlingske Tidende for 6. juni 2002 blev bogen anmeldt af sognepræst Kathrine Lilleør, der bl.a. skriver: "Et slående træk ved prædikerne er, at Grane's teologiske ståsted ikke forandrede sig i de tredive år.....Synspunktet er, at kristendommens kerne kan beskrives med fire ord: "Guds nåde, lige nu"... .."Grane var Lutherforsker, Luthers personlige liv og teologi har inspireret ad-

skillige af prædikerne. Men kun inspireret. Der langes adskillige steder ud efter folk, der bruger Luthers teologi som teologisk linievogter....Lærde og velfunderede universitetsteologer har vi en del af, men Grane kunne det særlige, at han også kunne formidle sin lærdom" Bogen har undertitlen "I ånd og sandhed", er udgivet på forlaget Anis og koster 149 kr.

For- og bagsidefoto: Bengt Borghegn